

AYDINLI

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

7 päivänä heinäkuuta 2005 *

Asiassa C-373/03,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Verwaltungsgericht Freiburg (Saksa) on esittänyt 12.3.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 5.9.2003, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Ceyhun Aydinli

vastaan

Land Baden-Württemberg,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja P. Küris,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Land Baden-Württemberg, asiamiehenään I. Karrais,
- Saksan hallitus, asiamiehenään A. Tiemann,
- Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Rozet ja H. Kreppel,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

- ¹ Ennakkoratkaisupyyntö koskee assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tehdyn assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 (jäljempänä päätös N:o 1/80) 6 ja 7 artiklan tulkintaa. Assosiaationeuvosto perustettiin Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella, jonka allekirjoittivat Ankarassa 12.9.1963 yhtäältä

Turkin tasavalta ja toisaalta ETY:n jäsenvaltiot ja yhteisö ja joka tehtiin, hyväksyttiin ja vahvistettiin yhteisön puolesta 23.12.1963 tehdyllä neuvoston päätöksellä 64/732/ETY (EYVL 1964, 217, s. 3685).

- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Turkin kansalainen Aydinli ja Land Baden-Württemberg ja joka koskee menettelyä kyseisen henkilön poistamiseksi Saksan alueelta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 3 Päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrätään seuraavaa:

"1. Jollei hänen perheenjäsentensä vapaata oikeutta työskentelyyn koskevista 7 artiklan määräyksistä muuta johdu, turkkilaisella työntekijällä, joka kuuluu laillisille työmarkkinoille tietyssä jäsenvaltiossa, on oikeus

- työskenneltyään laillisesti yhden vuoden saada työlupansa uudistetuksi tässä jäsenvaltiossa samaa työnantajaa varten, jos hänellä on työpaikka;
- työskenneltyään laillisesti kolme vuotta vastaanottaa tässä jäsenvaltiossa valitsemaltaan saman ammattialan työnantajalta työtarjous, joka on tehty

tavanomaisin ehdoin ja joka on rekisteröity tämän valtion työvoimaviranomaisissa, jollei yhteisön jäsenvaltioiden työntekijöille annettavasta etusijasta muuta johdu;

- työskenneltään laillisesti neljä vuotta tehdä tässä jäsenvaltiossa vapaasti minkäläistä tahansa valitsemaansa palkattua työtä.

2. Vuosiloma ja äitiysloma sekä poissaolo työtapaturman tai sairauden vuoksi lyhyen aikaa rinnastetaan laillisiin työskentelykausiin. Toimivaltaisen viranomaisen asianmukaisesti toteamat omasta tahdosta riippumattomat työttömyyskaudet ja poissaolo pitempiaikaisen sairauden vuoksi, vaikka niitä ei rinnasteta laillisiin työskentelykausiin, eivät vaikuta haitallisesti niihin oikeuksiin, jotka on saatu aikaisempien työskentelykausien perusteella.”

- 4 Kyseisen päätöksen 7 artiklassa määrätään seuraavaa:

”jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille kuuluvan turkkilaisen työntekijän perheenjäsenillä, joille on annettu lupa muuttaa tämän työntekijän luokse, on oikeus

- asuttuaan tässä jäsenvaltiossa laillisesti vähintään kolme vuotta vastaanottaa mikä tahansa työtarjous, jollei yhteisön jäsenvaltioiden työntekijöille annettavasta etusijasta muuta johdu;
- asuttuaan tässä jäsenvaltiossa laillisesti vähintään viisi vuotta tehdä vapaasti minkäläistä tahansa valitsemaansa palkattua työtä.

Turkkilaisten työntekijöiden lapset, jotka ovat saaneet ammattikoulutusta vastaanottavassa valtiossa, voivat tässä jäsenvaltiossa asumisensa kestosta riippumatta vastaanottaa tässä jäsenvaltiossa minkä tahansa työtarjouksen sillä edellytyksellä, että toinen vanhemmista on työskennellyt laillisesti kyseisessä jäsenvaltiossa vähintään kolme vuotta.”

- 5 Saman päätöksen 14 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Tämän jakson määräyksiä on sovellettava, jollei yleisen järjestyksen, turvallisuuden tai kansanterveyden vuoksi perustelluista rajoituksista muuta johdu.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 6 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että Aydınli on syntynyt Saksassa vuonna 1974. Vuosina 1980–1989 hän asui isovanhempiensa luona Turkissa, jossa hän kävi koulua. Vuoden 1989 syyskuussa hän sai luvan muuttaa vanhempiensa luokse Saksaan, jossa hän suoritti ammattikoulutuksen. Vuoden 1995 tammikuusta vuoden 2000 syyskuuhun hän oli Saksassa palkkatyössä saman työnantajan palveluksessa, ja vuoden 1995 kesäkuusta lähtien hänellä on ollut tässä jäsenvaltiossa toistaiseksi voimassa oleva oleskelulupa.
- 7 Laittomaan ja määrältään huomattavaan huumausainekauppaan syyllistyttyään kyseinen henkilö pidätettiin 27.9.2000, asetettiin tutkintavankeuteen ja tuomittiin

31.5.2001 kolmen vuoden vapausrangaistukseen, josta vähennettiin hänen tutkintavankeudessa viettämänsä aika.

- 8 Kun Aydinli oli suorittanut osan rangaistuksestaan, sen täytäntöönpano keskeytettiin 2.10.2001, jotta hän voisi osallistua pitkäkestoiseen vieroitushoitoon, jonka hän päätti onnistuneesti 16.7.2002. Tämän hoidon kesto laskettiin 6.11.2002 annetulla tuomioistuimen päätöksellä osaksi hänelle määrättyä rangaistusta, ja tämän rangaistuksen jäljellä ollut aika muutettiin ehdolliseksi.
- 9 Hoitonsa päättymisen jälkeen Aydinli on työskennellyt isänsä palveluksessa Saksassa.
- 10 Saksan viranomaiset määräisivät hänet 16.8.2001 karkotettavaksi välittömästi, ja kyseinen henkilö nosti 20.9.2001 kanteen tämän päätöksen kumoamiseksi.
- 11 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pitää karkotusmääräystä kansallisen oikeuden mukaisena, jonka nojalla sellainen ulkomaalainen, joka on tuomittu lainvoimaisesti huumausainelain rikkomisesta vähintään kolmen vuoden ehdottoomaan vankeusrangaistukseen, on välttämättä karkotettava, mutta se pohtii tällaisen maastapoistamistoimen yhteensoveltuvuutta päätöksen N:o 1/80 kanssa.

- 12 Kyseinen tuomioistuin nimittäin katsoo, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tämän päätöksen 14 artiklan 1 kohta on esteenä sellaiselle Turkin kansalaisen karkottamiselle, joka lähtökohtaisesti määrätään rikostuomion perusteella ja varoittavaksi esimerkiksi muille ulkomaalaisille, ilman että asianomaisen oma käyttäytyminen antaa konkreettisesti aihetta ajatella, että hän syyllistyisi sellaisiin muihin vakaviin rikoksiin, jotka ovat omiaan häiritsemään yleistä järjestystä vastaanottavassa jäsenvaltiossa (asia C-340/97, Nazli, tuomio 10.2.2000, Kok. 2000, s. I-957).
- 13 Tämän osalta ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on vakuuttunut siitä, että Aydınlin osalta ei enää karkotuspäätöstä tehtäessä ollut mitään konkreettista vaaraa siitä, että hän tekisi uuden rikoksen.
- 14 Kyseinen tuomioistuin kuitenkin toteaa, että ennen kuin pääasiassa voidaan katsoa, että päätöksen N:o 1/80 14 artiklan 1 kohtaa voidaan soveltaa, on selvitettävä, missä määrin asianomainen saattoi vedota tässä päätöksessä ja erityisesti sen 6 ja 7 artiklassa myönnettyyn oikeuteen.
- 15 Kyseisen tuomioistuimen mukaan Aydınli tosin on yli neljä perättäistä vuotta laillisesti työskennelleenä turkkilaisena työntekijänä saanut päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisen aseman. Se katsoo samoin, että koska Aydınli on jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille kuuluvan turkkilaisen työntekijän lapsi, asunut tämän luona laillisesti vähintään viisi vuotta ja suorittanut tässä valtiossa ammattikoulutuksen, hänellä on kyseisen päätöksen 7 artiklan ensimmäisen kohdan toisessa luetelmakohdassa ja toisessa kohdassa määrätyt oikeudet.

16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii kuitenkin sitä, oliko Aydinli ennen karkotuspäätöksen tekopäivää menettänyt nämä oikeudet, koska hän oli ollut työmarkkinoilta pitkään poissa ensinnäkin tutkintavankeutensa takia, jossa hän oli 27.9.2000–3.7.2001, ja sitten vankeusrangaistuksensa takia, jota hän suoritti 4.7.2001–1.10.2001, ja lopuksi vieroitushoitonsa takia, jossa hän oli 2.10.2001–16.7.2002.

17 Koska Verwaltungsgericht Freiburg on näin ollen katsonut, että asian ratkaiseminen edellyttää yhteisön oikeuden tulkintaa, se on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Voiko turkkilaisen työntekijän sellainen poissaolo laillisilta työmarkkinoilta, joka johtuu hänelle määrätyn vapausrangaistuksen täytäntöönpanosta, johtaa siihen, että hän jää kyseisten työmarkkinoiden ulkopuolelle ja näin ollen menettää ne oikeudet, jotka hän on saanut — — päätöksen N:o 1/80 — — 6 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan nojalla työskenneltyään jäsenvaltiossa useita vuosia?

2) Miten on edellä mainitussa tapauksessa määritettävä se ajanjakso, jonka henkilö on vapausrangaistuksen täytäntöönpanon takia poissa työmarkkinoilta ja joka johtaa siihen, että henkilö menettää oikeutensa?

3) Voidaanko kyseistä ajanjaksoa määritettäessä ottaa huomioon myös se aika, jonka turkkilainen työntekijä on ollut työmarkkinoilta poissa sen takia, että hän on välittömästi ennen vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa ollut tutkintavankeudessa?

- 4) Voidaanko kyseistä ajanjaksoa määritettäessä ottaa huomioon myös se, että karkotuspäätöksen tekemisen ajankohtana voidaan olettaa, että kantaja pysyy työmarkkinoilta poissa vielä pitkään, koska ilman karkotuspäätöstä hän voisi hyvin todennäköisesti aloittaa sosiaalista ja ammatillista kuntoutumistaan edistävän pitkäkestoisen vieroitushoidon, jonka osalta on olemassa riittäviä syitä odottaa hyviä tuloksia ja jota varten vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa lykätään?
- 5) Edellyttääkö se, että turkkilaisen työntekijän perheenjäsen menettää päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan toiseen luetelmakohtaan perustuvan oikeudellisen asemansa, sekä sitä, että tämän perheenjäsenen oleskeluoikeuden perustana oleva perheyhteys kyseiseen turkkilaiseen työntekijään katkeaa, että sitä, että kyseinen perheenjäsen jää pysyvästi sen jäsenvaltion laillisten työmarkkinoiden ulkopuolelle, jossa molemmat henkilöt asuvat?
- 6) Onko edellä tarkoitetun perheyhteyden katsottava tavallisesti katkeavan silloin, kun turkkilaisen työntekijän täysi-ikäinen lapsi muuttaa pysyvästi pois turkkilaisen työntekijän kotoa ja kun he eivät enää tarvitse erityistä toistensa läheisyyttä ja huolenpitoa?
- 7) Onko työmarkkinoiden ulkopuolelle jääminen määritettävä turkkilaisen työntekijän perheenjäsenellä päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan toisen luetelmakohdan nojalla olevan oikeudellisen aseman osalta niiden samojen perusteiden mukaan, joita käytetään arvioitaessa tämän päätöksen 6 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan nojalla saatujen oikeuksien menetystä?
- 8) Menettääkö turkkilaisen työntekijän lapsi, joka on päättänyt ammattikoulutuksen vastaanottavassa valtiossa, päätöksen N:o 1/80 7 artiklan toiseen kohtaan perustuvan oikeutensa vastaanottaa tässä jäsenvaltiossa minkä tahansa työ-

tarjouksen, jos hän jo on tullut tämän jäsenvaltion työmarkkinoille aloittamalla vakituisen työskentelyn?

- 9) Menettääkö asianomainen henkilö päätöksen N:o 1/80 7 artiklan toiseen kohtaan perustuvan edellä mainitun oikeutensa, jos hän jää kyseisen jäsenvaltion laillisten työmarkkinoiden ulkopuolelle tavalla, joka johtaisi siihen, että turkkilainen työntekijä menettäisi 6 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisen oikeudellisen asemansa?”

Ennakkoratkaisukysymykset

Alustava huomautus

- 18 Aluksi on todettava, että pääasia koskee sellaisen Turkin kansalaisen tilannetta, joka on turkkilaisten siirtolaisvanhempien, joista vähintään toinen kuuluu jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille, lapsena saanut luvan muuttaa heidän luokseen tämän jäsenvaltion alueelle päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäiseen kohtaan perustuvan perheiden yhdistämisen nojalla. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on tässä yhteydessä todennut, että asianomaisella on kyseisen ensimmäisen kohdan toisen luetelmakohdan nojalla oikeus tehdä vapaasti minkäläistä tahansa valitsemaansa palkattua työtä, koska hän on asunut tässä jäsenvaltiossa laillisesti vähintään viisi vuotta.
- 19 Lisäksi on todettava, että päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohtaa sovelletaan, ”jollei [turkkilaisen työntekijän] [perheenjäsenten] vapaata oikeutta työskentelyyn koskevasta 7 artiklan määräyksistä muuta johdu”. Tästä seuraa, että nämä määräykset ovat *lex specialis* suhteessa niihin oikeuksiin, joita vähitellen laajennetaan laillisen palkatun työskentelyn keston mukaan ja joista määrätään kyseisen 6 artiklan 1 kohdan kolmessa luetelmakohdassa.

- 20 Näin ollen on käsiteltävä ensin viidettä, kuudetta ja seitsemättä kysymystä, jotka koskevat päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan toisen luetelmakohdan tulkintaa.

Viides, kuudes ja seitsemäs kysymys

- 21 Kaikilla näillä kysymyksillä tiedustellaan, missä määrin Aydinlin kaltainen Turkin kansalainen, jolla on vastaanottavassa jäsenvaltiossa päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan toisen luetelmakohdan nojalla oikeus tehdä vapaasti minkäläistä tahansa valitsemaansa palkattua työtä, voi menettää tämän oikeuden, kun hänet on tuomittu usean vuoden vankeusrangaistukseen, joka on alun perin määrätty ehdottomana mutta jonka täytäntöönpano on osittain korvattu velvollisuudella suorittaa pitkäkestoinen vieroitushoito. Kysymyksiä on siis syytä käsitellä yhdessä.
- 22 Jotta näihin kysymyksiin voitaisiin antaa hyödyllinen vastaus, ensiksi on palautettava mieleen oikeuskäytäntö, jonka mukaan päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäinen kohta koskee sellaisen Turkin kansalaisen tilannetta, joka on vastaanottavan jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille kuuluvan tai kuuluneen turkkilaisen työntekijän perheenjäsenenä joko saanut luvan muuttaa tähän valtioon kyseisen työntekijän luokse perheiden yhdistämisen nojalla tai on syntynyt ja aina asunut tässä valtiossa. Kyseisen määräyksen sovellettavuus tällaisiin tilanteisiin on riippumaton siitä, että riidanalaisen päätöksen tekohetkellä asianomainen on täysi-ikäinen eikä enää asu vanhempiensa kotona vaan elää kyseessä olevassa jäsenvaltiossa kyseiseen työntekijään nähden itsenäisesti (ks. vastaavasti asia C-329/97, Ergat, tuomio 16.3.2000, Kok. 2000, s. I-1487, 26 ja 27 kohta ja asia C-467/02, Cetinkaya, tuomio 11.11.2004 (Kok. 2004, s. I-10895, 34 kohta).

- 23 Tällainen Turkin kansalainen ei näin ollen voi menettää kyseisen määräyksen nojalla saamaansa oikeutta edellisessä kohdassa tarkoitettujen kaltaisten olosuhteiden takia. Lisäksi sillä oikeudella, joka turkkilaisen työntekijän perheenjäsenillä on tietyn ajan jälkeen työskentelyyn vastaanottavassa jäsenvaltiossa, pyritään nimenomaan vahvistamaan heidän asemaansa tässä valtiossa tarjoamalla heille mahdollisuus itsenäistyä.
- 24 Tämän lisäksi on todettava, että vaikka päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäisessä luettelamakohdassa lähtökohtaisesti vaaditaankin, että turkkilaisen työntekijän perheenjäsenen todella elää tämän työntekijän kanssa yhdessä niiden kolmen vuoden ajan, joina asianomainen ei itse täytä edellytyksiä päästä vastaanottavan jäsenvaltion työmarkkinoille (ks. asia C-351/95, Kadiman, tuomio 17.4.1997, Kok. 1997, s. I-2133, 33, 37, 40, 41 ja 44 kohta sekä em. asia Cetinkaya, tuomion 30 kohta), jäsenvaltioilla ei ole enää oikeutta asettaa turkkilaisen työntekijän perheenjäsenen oleskelulle ehtoja tämän kolmen vuoden ajanjakson jälkeen, ja asian on sitäkin suuremmalla syyllä oltava näin sellaisen turkkilaisen siirtolaisen osalta, joka täyttää kyseisen 7 artiklan ensimmäisen kohdan toisessa luettelamakohdassa määrätyt edellytykset (ks. em. asia Ergat, tuomion 37–39 kohta ja em. asia Cetinkaya, tuomion 30 kohta).
- 25 Yhteisöjen tuomioistuin on erityisesti katsonut päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen perheenjäsenten osalta, joilla Aydinlin tavoin on viiden laillisen asumivuoden jälkeen oikeus tehdä vapaasti työtä vastaanottavassa jäsenvaltiossa kyseisen ensimmäisen kohdan toisen luettelamakohdan nojalla, että kyseisen määräyksen välittömän oikeusvaikutuksen seurauksena asianomaisilla on yksilöllinen oikeus työhön suoraan päätöksen N:o 1/80 nojalla ja että lisäksi tämän oikeuden tehokas vaikutus edellyttää välttämättä sellaista tätä oikeutta vastaavaa oleskeluoikeutta, joka on riippumaton siitä, täyttyvätkö näiden oikeuksien saamisen edellytykset edelleen (ks. em. asia Ergat, tuomion 40 kohta; em. asia Cetinkaya, tuomion 31 kohta ja vastaavasti asia C-383/03, Dogan, tänään annettu tuomio (Kok. 2005, s. I-6237, 14 kohta).

- 26 Näin ollen se seikka, että kyseessä olevan oikeuden syntymisedellytys, eli tässä tapauksessa tietynkestoinen yhteiselämä turkkilaisen työntekijän kanssa, katoaa tämän työntekijän perheenjäsenen saatua kyseisen oikeuden, ei ole omiaan kyseenalaistamaan tätä oikeutta.
- 27 Oikeuskäytännöstä ilmenee toiseksi, että oleskeluoikeudelle, joka on välitön seuraus päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätty edellytykset täyttävien turkkilaisen työntekijän perheenjäsenten oikeudesta päästä työmarkkinoille ja tehdä tosiasiallisesti työtä, on kahdenlaisia rajoituksia. Joko turkkilaisen siirtolaisen oleskelu vastaanottavan jäsenvaltion alueella merkitsee hänen oman käyttäytymisensä takia todellista ja vakavaa vaaraa yleiselle järjestykselle, turvallisuudelle tai kansanterveydelle päätöksen N:o 1/80 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai asianomainen on poistunut tämän valtion alueelta merkittäväksi ajaksi ilman perusteltua syytä (ks. vastaavasti em. asia Ergat, tuomion 45, 46 ja 48 kohta ja em. asia Cetinkaya, tuomion 36 kohta).
- 28 Päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisessä kohdassa ei sitä vastoin sallita sitä, että sellaisen useankin vuoden vankeustuomion perusteella, joka on alun perin määrätty ehdottomana ja jota on seurannut pitkäkestoinen vieroitushoito, niitä oikeuksia, jotka Aydinlin tilanteessa olevalla Turkin kansalaisella on kyseisen määräyksen nojalla, rajoitetaan sen vuoksi, että kyseinen kansalainen on pitkään poissa työmarkkinoilta (ks. vastaavasti em. asia Cetinkaya, tuomion 39 kohta).
- 29 Edellisessä kohdassa esitetty tulkinta on välttämätön varsinkin siksi, että toisin kuin turkkilaisia työntekijöitä koskevassa päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdassa, tämän päätöksen 7 artiklan ensimmäisessä kohdassa ei aseteta tällaisen työntekijän

perheenjäsenten työskentelyä koskevien oikeuksien syntymisen edellytykseksi näiden perheenjäsenten kuulumista kyseessä olevan valtion laillisille työmarkkinoille eikä siinä edellytetä myöskään tietynkestoista palkattua työskentelyä, vaan edellytyksenä on pelkästään tosiasiallinen ja alun perin kolmivuotinen asuminen kyseisen työntekijän kanssa, jonka välityksellä he oikeutensa saavat. Lisäksi on todettava, että kyseisen 7 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäisessä ja toisessa luettelamakohdassa myönnetään turkkilaisen työntekijän perheenjäsenille oikeus työhön muttei aseteta heille mitään velvollisuutta tehdä sellaista palkattua työtä, josta määrätään saman päätöksen 6 artiklan 1 kohdassa.

- 30 Tästä seuraa yhtäältä, että päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 2 kohdan määräyksiä ei missään tapauksessa voida soveltaa tämän päätöksen 7 artiklan yhteydessä. Tämän päätöksen 6 artiklan 2 kohdassa nimittäin määrätään ainoastaan kyseisen 6 artiklan 1 kohdassa määrättyjen oikeuksien syntymisen edellyttämien työskentelykausien laskemiseksi siitä, miten työskentelyn keskeytymisen eri syyt vaikuttavat tähän laskemiseen (ks. em. asia Dogan, tuomion 15 kohta).

- 31 Siitä seuraa toisaalta, että sellainen turkkilaisen työntekijän perheenjäsen, joka täyttää päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan mukaiset edellytykset ja joka haluaa työskennellä vastaanottavassa jäsenvaltiossa, ei ole velvollinen noudattamaan tämän päätöksen 6 artiklan 1 kohdassa määrättyjä tiukempia edellytyksiä (ks. vastaavasti asia C-210/97, Akman, tuomio 19.11.1998, Kok. 1998, s. I-7519, 48–50 kohta).

- 32 Viidenteen, kuudenteen ja seitsemänteen kysymykseen on kaiken edellä esitetyn perusteella vastattava siten, että sellainen Turkin kansalainen, jolla on päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan toisen luettelamakohdan nojalla oikeus tehdä vapaasti minkäläistä tahansa valitsemaansa palkattua työtä, ei menetä tätä oikeutta siitä syystä, että hän on useinkin vuoden vankeuden ja sitä seuranneen pitkäkestoisen vieroitushoidon takia ollut pitkään poissa työmarkkinoilta, eikä myöskään siitä syystä, että karkotuspäätöksen tekohetkellä asianomainen oli täysi-ikäinen eikä enää asunut sen turkkilaisen työntekijän luona, jonka välityksellä hän oli oleskeluoikeutensa saanut, vaan eli tähän työntekijään nähden itsenäisesti.

Ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs kysymys sekä kahdeksas ja yhdeksäs kysymys

- 33 Kun otetaan huomioon viidenteen, kuudenteen ja seitsemänteen kysymykseen annettu vastaus, muista esitetyistä kysymyksistä ei ole enää tarpeen lausua.

Oikeudenkäyntikulut

- 34 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Sellainen Turkin kansalainen, jolla on Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella perustetun assosiaationeuvoston 19.9.1980 assosiaation kehittämistä tekemän päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan toisen luetelmakohdan nojalla oikeus tehdä vapaasti minkäläistä tahansa valitsemaansa palkattua työtä, ei menetä tätä oikeutta siitä syystä, että hän on useinkin vuoden vankeuden ja sitä seuranneen pitkäkestoisen vieroitushoidon takia ollut pitkään poissa työmarkkinoilta, eikä myöskään siitä syystä, että karkotuspäätöksen tekohetkellä asianomainen oli täysi-ikäinen eikä enää asunut sen turkkilaisen työntekijän luona, jonka välityksellä hän oli oleskeluoikeutensa saanut, vaan eli tähän työntekijään nähden itsenäisesti.

Allekirjoitukset